

Resolució 259/2025, de 27 de febrer**Número d'expedient de la Reclamació:** 1351/2024**Administració reclamada:** Departament d'Empresa i Treball**Informació reclamada:** Expedient d'inspecció de treball.**Sentit de la resolució:** Desestimació

Resum: Malgrat tot el que s'ha afirmat fins ara, que és la posició que manté la GAIP quant a la inexistència d'un règim jurídic específic d'accés a la informació pública en matèria d'Inspecció de Treball, i fetes aquestes consideracions, és precís fer esment a l'article 20 de la LTAIPBG on s'estableix que el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes establertes per la Llei de forma expressa. Igualment, en concordança amb aquest article, les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies concretes de cada cas concret, i s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret, no podent-se ampliar per analogia. A més, cal incorporar aquí les previsions de l'article 22 de la LTAIPBG on s'explicita, d'una banda que els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció i d'una altra que aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

Així doncs, d'acord amb les previsions de la LTAIPBG, aquesta Comissió considera que s'ha de desestimar la pretensió del reclamant en el cas que ens ocupa i d'acord amb les circumstàncies del cas concret, atès que l'interès de la persona reclamant és merament privat, com ella mateixa ha adduït en seu de reclamació, perquè pretén fer valer aquests documents en seu d'un procés judicial, i tenint en compte que és justament en aquesta seu, d'acord amb les normes processals aplicables, on obtindrà tota aquella informació que li pertorqui per a defensar convenientment els seus drets i interessos. Aquest interès privat no desplaça les previsions legals de reserva establertes a la normativa sectorial de referència en aquest cas concret, i menys quan a la persona reclamant se li han respectat tots els drets previstos en aquesta normativa, atès que se li ha fornït informació precisa sobre l'estat de tramitació de l'expedient.

Paraules clau: Generalitat. Persona jurídica. Inspecció de treball. Expedients. Reclamació contra inadmissió. Límits. Desestimació. Procés judicial obert. Interessos econòmics.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 4 d'octubre de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1351/2024, presentada per una persona contra el Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, i sol·licita el **procediment de mediació** previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de

transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). El reclamant afirma que no se li ha lliurat la informació reclamada.

2. El 23 de setembre de 2024, la persona reclamant presenta una instància al Departament d'Empresa i Treball, en els termes següents: "Necesitamos obtener copia completa del expediente a fin y cuenta de poder aportarlo en el procedimiento judicial incoado contra ambas mercantiles por despido improcedente derivado de su incumplimiento en la obligación de subrogación del trabajador D. XXX (el reclamante). Necesitamos se autorice al trabajador y a su letrada a obtener copia de todo el expediente".
3. El 27 de setembre de 2024, la Direcció General de la Inspecció de Treball del departament d'Empresa i Treball comunica al reclamant el següent: "En resposta a la vostra sol·licitud de còpia de la documentació dels expedients que consta a les ordres de servei 8/0020014/23 i 8/0019508/23, amb data d'entrada a la Inspecció Territorial de Treball a Barcelona 23/09/2024 (núm. de registre E/08-021869/24), us comunico que no teniu dret a la vista de l'expedient ni a l'accés a la documentació demanada pels motius següents:

"Només **el subjecte o subjectes responsables que formulin al·legacions** davant l'acta, tenen dret a la vista dels documents que consten a l'expedient, d'acord amb l'article 17.4 del Reial decret 928/1998, de 14 de maig, pel qual s'aprova el reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'Ordre Social.

Tampoc no li podem lliurar la documentació que sol·licita, atès que d'acord amb el disposa l'article 20.4 de la Llei 23/2015, **el denunciant no pot al·legar la condició jurídica d'interessat**, ja que l'actuació de la Inspecció de Treball és una actuació prèvia al procediment sancionador, i correspon a una fase d'investigació, a més d'una acció pública, per la qual cosa aquest organisme actua sempre d'ofici, de conformitat amb l'establert a l'article 20.3 de la Llei 23/2015.

D'acord amb l'esmentat article 20.4, el denunciant **només té dret a ser informat dels fets constatats i de les mesures adoptades en la actuació inspectora**, i segons consta en l'expedient, l'informe se li va notificar el 21/07/2023. No obstant això, us trametem una còpia de la resposta que se us va enviar mitjançant correu postal amb núm. de sortida S/08- 027350/23.

En aquest sentit, heu indicat que **s'ha interposat demanda judicial** pel mateix motiu i, per tant, l'actuació es troba *sub iudice*, la qual cosa comporta que aquest organisme ha d'abstenir-se d'iniciar actuacions quan coincideixin amb assumptes dels quals està Inspecció coneixent un òrgan jurisdiccional, d'acord amb l'article 20.5 de la Llei 23/2015, de 21 de Juliol, Ordenadora del Sistema d'Inspecció de Treball i Seguretat Social (BOE del 22) i l'article 9.2 del Reial Decret 928/1998, de 14 de Maig, pel qual s'aprova el Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions de l'ordre social i pels expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social (BOE del 3 de juny),

També us informo que **l'òrgan judicial podrà requerir a aquesta Inspecció Territorial de Treball** quants documents consideri necessaris per al seu procediment, que li seran lliurats en virtut del deure de col·laboració amb l'Administració de Justícia, de conformitat amb l'article 39.1 del Reial decret 138/2000, de 4 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització i Funcionament de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.”

4. El 25 d'octubre de 2024 la GAIP rep comunicació de la reclamant que manifesta el seu desistiment del procediment de mediació i demana que es procedeixi amb el procediment ordinari de tramitació de la reclamació.
5. El 30 d'octubre de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El mateix 30 d'octubre de 2024 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Empresa i Treball i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 7 de novembre de 2024 la GAIP rep escrit de la reclamant aclareix quina és la informació que específicament es demana i que consisteix en : “Obtenir una còpia completa **no només de la resolució** de la ITSS sinó de la **totalitat de la documentació** que va servir de base per a aquesta.

Documental, consistent en què es requereixi a la Inspecció Territorial de Treball de Barcelona (Direcció general de la Inspecció de Treball): Còpia de la totalitat de documentació aportada en el procediment d'inspecció per les demandades, XXX i ZZZ, entre elles i només a efectes merament enunciatius:

Contracte d'adjudicació del servei amb el client (nom entitat) relatiu al centre de treball c/ Muralla de la Presó, de Mataró, tant de XXX com de ZZZ i documentació de la rescissió d'aquest enviada pel client a XXX”.

8. El 25 de novembre de 2024, el Departament d'Empresa i Treball lliura a la GAIP l'informe i l'expedient requerit.

En síntesi, es manifesta que “la Llei 23/2015, de 21 de juliol, ordenadora del Sistema d'Inspecció de Treball i Seguretat Social (LOSITSS), és una llei del mateix rang legal que la Llei 19/2014 de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i posterior a aquesta, que conté una regulació específica d'accés a la informació. Per tant, són d'aplicació els articles 10 i 20.4 de la Llei 23/2015, de 21 de juliol, que regulen el deure de sigil i confidencialitat dels funcionaris de la Inspecció de Treball i Seguretat i la condició d'interessat, respectivament”.

També es fa avinent que “En aquest sentit, segons la normativa reguladora de la Inspecció de Treball **el denunciant no és d'interessat** però té el dret **de rebre informe sobre les actuacions dutes a terme, el qual es va lliurar en data 21/07/2024**, i també es va tornar a donar còpia amb la resposta de denegació de vista de la Inspecció Territorial de Treball a Barcelona.”

Es descriu la controvèrsia sostinguda entre la GAIP i la Inspecció de Treball, respecte de si la limitació d'accés a la informació pública de la Llei 23/2015 constitueix o no, un marc regulador d'un règim d'accés especial a la informació a les actuacions de la Inspecció de Treball, on la GAIP sosté que la Inspecció de Treball no disposa d'un règim específic de confidencialitat i, per tant, no impedeixen facilitar qualsevol informació sol·licitada d'acord amb la LTAIPBG. Es fa esment també a la posició compartida pel Consejo de la Transparencia y Buen Gobierno, que ha donat lloc a la corresponent impugnació de les seves resolucions per l'Organisme Estatal de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, que interpreta el procediment de confidencialitat i accés a les actuacions de la Inspecció de Treball, com un procediment especial i que el fet que la LOSITSS no reguli de manera exhaustiva tot el procediment no ha de deixar sense efecte les previsions que són regulades de manera expressa. (S'esmenta la Sentència del Tribunal Suprem 314/2021, de 8 de març de 2021, en el sentit d'afirmar que : “aunque no se trate de regímenes completos, tales regulaciones

parciales también resultan de aplicación de conformidad con lo dispuesto en la disposición adicional de la Ley de Transparencia, manteniendo ésta su aplicación supletoria en todo lo demás, esto es, el marco general del derecho de acceso a la información y el resto de la normativa establecida en dicha Ley, a excepción de lo que haya quedado desplazado por la regulación sectorial parcial"; i la Sentencia en cassació del Tribunal Suprem número 244/2023 de 27 de febrer de 2023).

9. Pel que fa a la normativa del Sistema d'Inspecció de Treball i Seguretat Social, com a conseqüència dels recursos interposats per l'Advocacia de l'Estat contra les resolucions del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno s'ha dictat la Sentència en apel·lació de la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional de data 20 de març de 2024, Número de recurs 52/2023, apel·lant Ministeri de Treball i Economia Social i apel·lat Consejo de Transparencia y Buen Gobierno, que conclou: "Resulta pues, que en relación a la petición de información del solicitante relativa a las "actuaciones concretas realizadas por esta Inspección a consecuencia de la denuncia presentada- visita, requerimiento, comprobación...", debemos estimar el recurso de apelación, revocar la Sentencia apelada, conforme a la doctrina de la Sala III del Tribunal Supremo antes expuesta, para concluir que el art. 10 de la Ley 23/2015 recoge un régimen especial de acceso a la información en relación con el acceso a los datos, informes o antecedentes de que puedan haber tenido conocimiento los funcionarios del Sistema de Inspección de Trabajo y Seguridad Social en el desempeño de sus funciones, con las excepciones que se mencionan". Pendent de resoldre el corresponent recurs de cassació en data 23 de maig de 2024 i del qual ha de pronunciar-se el Tribunal Suprem.

Subsidiàriament, a l'informe **s'invoca el límit d'accés** previst a l'article 21 l'apartat 1.c) LTAIPBG que preveu com a causa de denegació: "quan l'accés a la informació comporta un perjudici per a c) El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei"; i 21.2 LTAIPBG si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei.

En darrer terme es **qüestiona també si la sol·licitud compleix amb la finalitat de la** LTAIPBG ja que l'objecte de la petició d'informació no respon a l'objectiu d'ésser control de gestió de l'Administració o el coneixement de la presa de decisions, i per tant, l'accés no quedaria emmarcat dins l'accés a la informació pública establert en la Llei de transparència.

10. D'acord amb tot l'exposat a l'informe es conclou que "la Inspecció de Treball de la Generalitat de Catalunya, com a part del Sistema d'Inspecció de Treball i Seguretat Social, a l'empara de la Llei 23/2015, de 21 de juliol, ordenadora del Sistema d'Inspecció de Treball i Seguretat Social, en aquest cas concret, **el reclamant pot accedir a la documentació sol·licitada** a través del Jutjat del Social n. 32 de Barcelona en virtut del deure de col·laboració amb l'Administració de Justícia, de conformitat amb l'article 39.1 del Reial decret 138/2000, de 4 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització i Funcionament de la Inspecció de Treball i Seguretat Social".
11. En data 29 de novembre de 2024 es remeten les dades de contacte dels tercers afectats.
12. La GAIP realitza el trasllat a les terceres persones afectades per la sol·licitud de la informació i per la reclamació en data 28 de gener de 2025, i els concedeix un termini de 10 hàbils per a que puguin formular les al·legacions que millor convinguin als seus drets i interessos.
13. A data d'aquesta resolució cap dels tercers afectats ha comparegut en aquest en procediment de reclamació.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la reclamació, competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret,

especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la desestimació de la Reclamació

L'objecte d'aquesta reclamació es refereix a l'accés a un expedient incoat per la Inspecció Territorial de Treball a Barcelona. Es considera que la informació demanada és informació pública d'acord amb l'article 2.b) de la LTAIPBG que la defineix com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de els seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

En aquest cas, l'expedient demanat és informació pública que el Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya, com subjecte obligat per la LTAIPBG (art. 3) ha de facilitar l'accés quan s'escaigui. Això no implica però, i com veurem, que la informació pública hagi de ser accessible sempre i en qualsevol cas.

Cal tenir en compte igualment que l'exercici del dret d'accés no resta condicionat a l'existència d'una motivació prèvia expressada per la persona sol·licitant (art. 26.2 *in fine* de la LTAIPBG). Amb tot en el cas que ens ocupa la persona reclamant ha tingut a bé explicitar que el seu interès rau en poder obtenir la informació per a un futur procés judicial, a fi de poder-hi defensar els seus interessos.

Cal verificar si els arguments proporcionats per la Inspecció de Treball poden realment justificar la denegació total de la informació sol·licitada i si aquesta pot estar afectada per algun dels límits previstos a la LTAIPBG, la qual cosa obligaria a ponderar els diversos interessos en presència en aquest supòsit concret.

Els arguments de la Inspecció de Treball són els següents: en primer lloc, el secret o confidencialitat del procediment seguit davant la Inspecció de Treball i Seguretat Social, establert a l'article 10 de la LOSITSS, quedant justificada, al seu entendre, l'aplicació del límit establert a l'article 21.1 c) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre: "secret o confidencialitat establert per una norma amb rang de llei", en segon lloc, que el denunciador davant la IT no ostenta la condició d'interessat d'acord amb l'establert a l'article 20.4 de la Llei 23/2015, de 21 de juliol, i en tercer lloc, que en el cas que ens ocupa ja s'ha obert un procés judicial derivat de les actuacions realitzades i que és en aquesta seu on la persona reclamant podrà obtenir tota la informació obrant a l'expedient per mitjà del que determini el magistrat de la causa.

Pel que fa als dos primers arguments aportats per la Inspecció de Treball en el seu informe, cal recordar que és doctrina de la GAIP "(...) que no es pot considerar que els preceptes esmentats

tinguin l'entitat i l'abast material suficient per ser considerats un règim jurídic especial d'accés a la informació. Aquestes normes no regulen el procediment, ni els terminis, ni els òrgans responsables de resoldre, ni la legitimació, ni l'àmbit d'aplicació, ni el sentit del silenci, ni l'aplicació de límits, en definitiva, no regulen un veritable règim d'accés especial que pugui substituir l'aplicació del règim general d'accés regulat per la LTAIPBG com ho són, per exemple, el règim d'accés a la informació mediambiental, o el règim d'accés dels electes a la informació de la seva Corporació" (Resolució 73/2019, de 8 de febrer).

Com ja ha considerat la GAIP amb anterioritat, els preceptes invocats per l'IT es limiten a reglar la condició jurídica que té en el procediment tramitat per l'IT la persona denunciant, d'una banda, i el drets de la persona inspeccionada, de l'altra, i l'accés a l'expedient en un i altre cas no és més que una conseqüència de la seva condició de persona interessada o no en el procediment. Així, la normativa invocada per la IT exclou de la condició de persona interessada a la persona denunciant dels fets que originen la posterior inspecció, i que en el cas que ens ocupa és la mateixa persona que sol·licita l'accés a la informació pública i que reclama ara davant la GAIP. Amb tot, aquesta mera referència a la condició de persona denunciant no interessada en un procediment d'inspecció de l'IT, no justifica que es pugui considerar un règim especial d'accés que desplaci la LTAIPBG a un règim de supletorietat, ni menys encara que pugui justificar que un àmbit sencer i complet de l'activitat administrativa, com ho és la inspecció de treball, quedi exclòs automàticament i sense cap ponderació casuística de la possibilitat d'accedir-hi. Aquesta interpretació portaria a acceptar i legitimar que després de l'entrada en vigor de la legislació de transparència puguin existir i mantenir-se àmbits administratius íntegrament exclusos del règim de control i accés que s'aplica a tota la informació derivada de l'activitat de l'Administració, la qual cosa és inacceptable des de la perspectiva de la pròpia lògica i principis del nou marc de relació de les administracions amb la ciutadania, i seria, fins i tot, contrari a dret, ja que el principi de transparència s'ha d'aplicar de manera prevalent i les seves limitacions només poden derivar d'una previsió legal específica que així ho estableixi expressament (art. 7 LTAIPBG).

No es pot considerar, doncs, que la LOSITSS constitueixi un marc regulador d'un règim d'accés especial a les actuacions de la Inspecció de Treball en els termes i amb els efectes regulats a la Disposició Addicional Primera.2 LTAIPBG, la qual cosa suposaria desplaçar la LTAIPBG a una aplicació subsidiària. De fet, les conclusions de l'informe de l'IT exclouen que la pròpia Administració consideri la LOSITSS com un règim jurídic a aplicar al cas, ja que en justificar la desestimació invoca l'aplicació del límit de l'article 21.1.c LTAIPBG, la qual cosa suposa aplicar-hi el règim jurídic general d'accés previst a la LTAIPBG. Per tant, com ja hem dit, la LOSITSS té eficàcia com a habilitació legal de la declaració de secret i confidencialitat de la

informació que requereix l'article 21.1.c LTAIPBG, però no com a reguladora d'un règim específic d'accés que, d'acord amb la Disposició Addicional Primera.

A més, s'ha d'emfasitzar, de nou, que la LTAIPBG dissenya un procediment d'accés a la informació pública (i, com hem vist, ningú no discuteix que la informació objecte de reclamació ho és, ja que és informació elaborada per l'administració en l'exercici de les seves funcions inspectores, article 2.b LTAIPBG) de caràcter antiformalista, no condicionat a la concurrència d'un interès legítim en l'accés, ni a la invocació de la fonamentació jurídica del dret (article 18.2 LTAIPBG). D'això se'n deriva que no resulta exigible per a l'admissió de la sol·licitud d'informació, i d'aquesta reclamació, la condició jurídica de la reclamant com a persona interessada en els expedients l'accés al qual es reclama. El cert és que, encara que la persona reclamant no tingui directament emparat i reconegut el dret d'accés i còpia a l'expedient de la fase d'investigació com a persona denunciant, això no prohibeix ni impedeix que es pugui i s'hagi de considerar si la petició d'accés a aquest expedient, estant ja tancada i finalitzada la d'investigació, pot ser estimable per aplicació del règim general d'accés a la informació de la LTAIPBG.

El tercer dels arguments que esgrimeix la Inspecció de Treball per a denegar totalment l'accés a la informació reclamada és que els expedients als quals es pretén l'accés són part d'una causa oberta als jutjats del social, en els quals la persona reclamant és part processal i, per tant, és en aquella seu on podrà obtenir tota la informació i documentació que s'escaigui a criteri del titular del jutjat per a poder defensar els seus drets i interessos.

Malgrat tot el que s'ha afirmat fins ara, que és la posició que manté la GAIP quant a la inexistència d'un règim jurídic específic en la matèria que ens ocupa, i fetes aquestes consideracions, és precís fer esment a l'article 20 de la LTAIPBG on s'estableix que el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes establertes per la Llei de forma expressa. Igualment, en concordança amb aquest article, les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies concretes de cada cas concret, i s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret, no podent-se ampliar per analogia. A més, cal incorporar aquí les previsions de l'article 22 de la LTAIPBG on s'explicita, d'una banda que els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció i d'una altra que aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

Així doncs, d'acord amb les previsions de la LTAIPBG, aquesta Comissió considera que s'ha desestimar la pretensió del reclamant en el cas que ens ocupa i d'acord exclusivament amb les

circumstàncies del cas concret, atès que l'interès de la persona reclamant és merament privat, com ella mateixa ha adduït en seu de reclamació, perquè pretén fer valer aquests documents que demana, en seu d'un procés judicial, i perquè cal tenir en compte que és justament en aquesta seu, d'acord amb les normes processals aplicables, on obtindrà tota aquella informació que li pertorqui poder tenir per a defensar convenientment els seus drets i interessos. En aquest sentit, a parer d'aquesta Comissió en el cas que ens ocupa regeix el límit previst a l'article 21.1.d). L'eventual revelació de la informació reclamada quan existeix un procediment judicial obert, podria atemptar contra la igualtat de les parts en l'esmentat procés.

Com que la Comissió no ha pogut verificar el contingut de la informació reclamada i desconeix els termes del procés judicial (objecte, pretensions, etc.), ha de tenir en compte, igualment, que aquest interès privat que al·lega la persona reclamant no desplaça les previsions legals de reserva establertes a la normativa sectorial de referència en aquest cas concret, i menys quan a la persona reclamant se li han respectat tots els drets previstos en aquesta normativa, atès que se li ha fornït informació precisa sobre l'estat de tramitació de l'expedient. La ponderació dels interessos en presència, és a dir, d'un mer interès privat a rebre la informació –que serà atès en tot el seu abast en seu judicial- i de l'interès públic de mantenir la reserva de la informació establert en la normativa sectorial de referència -la reguladora de les funcions de la Inspecció de Treball- no permet privilegiar el primer en detriment del segon en el supòsit que ara estem decidint.

La posició que venim mantenint es reforça, a més, perquè gran part de la informació reclamada en aquest supòsit no té a veure directament amb l'exercici d'un eventual control social respecte de l'actuació inspectora de l'Administració en matèria laboral o de seguretat social, ans al contrari, la informació a la qual es vol accedir té a veure amb documentació interna de les empreses afectades, documentació com la següent: "Contracte d'adjudicació del servei amb el client (nom entitat) relatiu al centre de treball c/ Muralla de la Presó n, de Mataró, tant de XXX com de ZZZ i documentació de la rescissió d'aquest enviada pel client a XXX". Certament, aquesta informació no està directament relacionada amb la inspecció de treball, ni s'ha elaborat per ella, sinó que és informació pròpia i relativa a l'organització i el negoci dels tercers afectats per la SAIP i per la reclamació, l'accés a la qual, en el marc d'un supòsit judicialitzat com el que ens ocupa, ha de ser determinat pel titular de l'òrgan judicial.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de febrer resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 1351/2024 d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Notificar als tercers afectats per la Reclamació aquesta Resolució.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1351/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.